

Marra Kaulanen surffaamassa lumisilla aalloilla.

Paksu puuterilumi hidasti sopivasti etenkin ensimmäisissä testitaskuissa, mutta kun tippui laudalta, lumessa oltiin ja syvällä. Kuvissa Niina Mäkelä.

Kypärällä vai ilman?

Kun olimme jo matkalla testireissullemme, rupesimme pohtimaan, että niin, kuinkas tässä lajissa on tupattu käyttämään kypärää? Automaattisestihan sitä lähti liikkeelle ilman kypärää, kun on tottunut liikkumaan lähes päivittäin liukulumikengillä, joiden kanssa harvemmin tulee kypärää laitettua päähän. Randoilussa kypärä taas on aina automaattisesti päällä. Testin jälkeen totesimme, että kypärä ei olisi pahitteeksi. Tässä lajissa kaatumisriski on isompi kuin liukulumikengillä. Vuokraamot myös suosittelevat kypärää lumisurffaukseen. Suojaa siis pääsi, kun suuntaat testireissulle.

Ensikertalaiset lumisurffeilla "Saa nauraa omia ja toisten epäonnistumisia ja onnistumisia"

Lumisurffaus näyttää hauskalta. Tekisi mieli kokeilla, mutta riittävätkö taidot? Vuokrasimme nelihenkisellä kokoonpanolla laudat ja lähdimme rohkeasti mäkeen. Yksi meistä ei ollut lautaillut koskaan edes tavallisella rinnelaudalla. Lopputulos: paljon kaatumisia ja erittäin paljon naurua.

Lumisurffaus on haastava, mutta myös äärimmäisen hauska laji, jota voi lähteä kokeilemaan oikeastaan kuka tahansa. Fyysistä kuntoa lumisurffaus tietenkin jonkin verran vaatii. Laskemista raskaampaa on ehkä se, kun nousee rinnettä takaisin ylös. Etenkin testipäivänämme, kun lumi oli höttöä puuteria, jossa lumikengätkin osoittautuivat aivan turhiksi. Oli lumikenkiä tai ei, silti upposi nivusiaan myöten hankeen.

Minne laskemaan

Testipaikkaa valikooidessamme kysyimme suosituksia sekä vuokraamosta että parilta lumisurffaajalta. Etsimme nimenomaan ensikertalaisille sopivaa mäkeä. Vaatimuksena oli myös helppo lähestyminen, sillä aika ei tällä kertaa riittänyt siihen, että hiihtäisimme ensin tunnin verran kohteeseen.

Saamiemme ehdotusten pohjalta mietimme, lähtisimmekö Jokerikuppilan takarinteeseen vai Maisematien näköalalevikeen alarinteeseen. Päätimme suunnata Maisematielle, vaikka meitä varoiteltiin, että rinne saattaa siinä kohtaa olla liian loiva.

Paikan päällä katselimmekin, että testimme saattaa olla tuhoon tuomittu. Alarinnan näytti tosiaan hyvin loivalta. Näköalalevikeeltä ylös nouseva rinne ei kuitenkaan ollut vaihtoehto. Se näytti liian jyrkältä ja rinteeseen

oli muodostunut huolestuttavan näköisiä lumilippoja.

Suuntasimme siis näköalapaikan alapuolelle, joka osoittautui loppujen lopuksi aivan passeliksi paikaksi testireissullemme.

Valtamerialus vai veikeä kala?

Meillä oli mukana neljä Nadasurfin lauta: kaksi Kojamo, yksi Shaman ja yksi Fish. Kojamo muistuttaa kooltaan ja muodoltaan eniten perinteistä rinnelumilautaa. Shamania testiryhmä kuvaili valtamerialukseksi: iso ja vakaa, mutta myös vähän tylsä. Fish puolestaan on nopein ja vauhdikkain syvässä lumessa.

Allekirjoittaneella on neli-kostamme vähiten kokemusta lautaillusta – koskaan ennen en ole lautaillut edes huolletuilla rinteillä. Alkuun minulla jäivät laskupätkät lyhyiksi, kun sekä luottamus lautaan että naiseen horjuivat.

Aloitin Kojamolla, mutta vaihdoin vakaaseen Shamaniin. Lasku laskulta alkoi tuntua enemmän siltä, että hoksaan, minne painopiste pitää asettaa. Laskin mielelläni muiden tekemiä jälkiä, koska taitoni eivät riittäneet kunnollisiin käännöksiin.

Hauskaa yhdessäoloa

Muille testiporukastamme –

Sopivan paikan etsintää. Laskun alkuun on hyvä saada vähän jyrkkyyttä, ettei vauhti tyssää alkuunsa. Kuvassa yllä Marra Kaulanen (vas.), Saara Koivisto ja Niina Mäkelä.

Kun hyvä laskupaikka siinsi 20–30 metrin päässä, sai syvässä lumessa kokeilla kaikki mahdolliset keinot päästä eteenpäin.

Saara Koivistolle, Marra Kaulaselle ja Niina Mäkelälle – lautailu huolletuissa rinteissä on tuttua. Saara on myös opettanut lautaillua.

– Olihan tämä kuitenkin laji aivan eri, kun ei olla laitteessa itsessään kiinni. On vaikeampi luottaa, että lauta pysyy jalkojen alla. Käännöksen teko on vaikeampaa, kun ei ole kanteja. Ei ainakaan aloittelija pysty tekemään sellaisia isoja käännöksiä, mitä laudalla rinteessä, Saara vertaa.

Saara tykkäsi laskea Kojamolalla, Marra puolestaan innostui Fishistä.

– Fish oli mieluisin, vaikka se oli myös hankalin. Fish kääntyi nopeasti ja aika nopeastihan siitä lensi myös päältä pois, Marra toteaa.

Niina kuvailee Fish'iä vekkuliaksi ja ketteräksi laudaksi.

– Voin kuvitella, että se on hauska lauta enemmän laske-neille, hän pohtii.

Vaikka vuokraamosta epäiltiin, että pehmeä puuterilumi

saattaa hankaloittaa menoa, testiryhmä piti puuteria hyvänä.

– Omalle taitotasolleni tosi pehmeä puuterilumi on ainoa, millä voisin mennä. Kovempi tai vähempi lumi tai jäisempi pohja ei ehkä olisi niin mukavaa, kun kaatumisvaara on suuri. Kellahtaminen kovalle lumelle ei houkuta, Saara sanoo.

– Pehmeässä lumessa kokeilu tuntui tosi turvalliselta, koska ei tarvinnut jännittää kaatumisia. Rinteessä kaatuminen sattuu lähes aina. Nyt tupsahdukset eivät tuntuneet missään, Niina jatkaa.

Ryhmä myös totesi, että juuri tällaisella kaveriporukameiningillä lumisurffaus on kivaa.

– Saa nauraa omia ja toisten epäonnistumisia ja onnistumisia, Marra tiivistää.

– Suttuisena lumisadepäivänä ihan parasta puuhaa, jos rinteeseen meno ei innosta. Aion ehdottomasti käydä uudestaan, Niina lisää.

Satu

Vuokraa lauta ja lähde kokeilemaan

Kuukkel vuokrasi lumisurffilaudat testireissua varten Sisu Outdoorsista Äkäslompolosta. Pari päivää testireissun jälkeen lautoja tuli vuokrattavaksi myös Äkäslompolo SportShopiin. Ylläjärvellä lumisurffeja vuokraa TunturiFlow.